

خوای گهوره ده فهرمومیت: بُو بِهندہ چاکه کانم شتائیکم ئاماذه کردووه که چاوه کان نهیان بینیووه، و گوئیه کان نهیان بیستووه، و به سه ر دلی هیچ مرؤفیکدا نه هاتووه، بخویننه وہ ئه گھر ویستان: { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً } { بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ }

له ئبى هوره یرهو - ره زای خوای لیبیت - که پیغەمبەر - صلی الله علیه وسلم - ده فەرمومیت: «خوای گهوره ده فەرمومیت: «بُو بِهندہ چاکه کانم شتائیکم ئاماذه کردووه که چاوه کان نهیان بینیووه، و گوئیه کان نهیان بیستووه، و به سه ر دلی هیچ مرؤفیکدا نه هاتووه، بخویننه وہ ئه گھر ویستان: { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً } بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } [السجدة: 17] واته: {ئینجا هیچ کەسیک نازانیت چى شاراوه تەوه بۆیان له (بەھەشتدا کە ھۆی) گەشبوونى چاوه کان ئەم پاداشتە (دەدرېنەوه) بە ھۆی ئەو کرده وانەی کە کردوویانە } ». وله سەھلى کورى سەعدەوه - ره زای خوای لیبیت - دەلیت: ئاماذه دانیشتنیکى پیغەمبەر - صلی الله علیه وسلم - بۇوم کە وەسفى بەھەشتى کرد ھەتاوه کو تەواو بۇو، پاشان له کوتايى و تەکانیدا فەرمۇوی: «شتائیکى تىدایە کە چاوه کان نهیان بینیووه، و گوئیه کان نهیان بیستووه، و بيرکردنەوه لىنى نه هاتووه به سەر دلی هیچ مرؤفیک»، پاشان - ئەم ئايەتanhى خویندەوه - : {تَنَجَّافَى جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمَصَاحِىْعِ يَذْعُونَ رَبَّهُمْ حَوْفًا وَطَمَعًا وَمَمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ } (16) فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً } بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } (17) } [السجدة: 17] واته: { تەنیشتنیان دور دەکەویتەوه لە جىڭىاي خەوتىيان (واته: لە خەوە ھەلدەسەن بۇ شەو نويزىكىردىن) نزا دەکەن ودەپارىتەوه لە پەرورى دگارىيان بە ترس و ھیواوه و لەو برۇزى و سامانەی پىتىمان داون دەبەخشىن (16) ئەمجا هیچ کەسیک نازانیت چى شاراوه تەوه بۆیان له (بەھەشت دا کە ھۆی) گەشبوونى چاوه کان ئەم پاداشتە } ((دەدرېنەوه) بە ھۆی ئەو کرده وانەی کە کردوویانە 17).

[صەھىحە] [موسىلم گىرلەپەتىيەوه - بۇخارى و موسىلم ھاۋاران لەسەرى]

واتاى فەرمۇودەکە: خوای گهوره ئاماذه کردووه بُو بِهندہ چاکه کان، ئەوانىش ئەو کەسانەن کە فەرمانە کان جىئىە جى دەکەن و خۆيان بە دور دەگرن لە حەرامکراوه کان، (چاوه کان نهیان بینیووه): لە جوانى و شتى سەرنجىراکىش و قەشەنگ. (و گوئیه کان نهیان بیستووه): لە دەنگى خۆش و وەسفى سەير ولىرەدا تەنها باسى بىينىن و بىستى کردووه چونکە بەھۆيانەوه درک بە زۆرينى ھەستىپىكراوه کان دەکەين، وھەروھا تامىرىدن وبۇنلىرىن و بەركەوتىپىش - دەستلىيدانىش - ھەستن. (و به سەر دلی هیچ مرؤفیکدا نه هاتووه): واتا ئەو نىعەمەت و خۆشىيە بۆيانى ئاماذه کردووه بەسەر هیچ دلىكدا نه هاتووه و هیچ مرؤفیک بىرى لى نە كردووه تەوه، ھەرشىتكەنەتىنە سەر دلىاندا بەھەشت لەوە مەزىتىرە و خۆشىتىرە؛ چونکە مەرقە تەنها ئەو شتائە دىت بە خەيالىدا كە دەيىزان و لە خەيالىانەوه نزىكە لەو شتائە سەبارەتى دەزان، و خۆشى و نىعەمەتە کانى بەھەشت لە سەررووى ئەمانەوه يە، ئەمېش لە بىزلىيانى خواي گهورە يە بۆيان چونکە گۈرایەلى فەرمانە کانى خواي گهورە بۇون، و خۆيان لە حەرامکراوه کان پاراست، و لە پىتىاو خواي گهورە ئاراميان گرت لە سەر نايرە حەتى و ناخۆشىيە کان، بۆيە پاداشت لە رەگەزى كرده وە كانە. (بخویننەوه ئە گھر ویستان) لە ئىگىرانەوه يە كى تردا: {ئەم ئايەتە خویندەوه}: { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً } بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } [السجدة: 17] واته: {ئەمجا هیچ کەسیک نازانیت چى شاراوه تەوه بۆیان له (بەھەشتدا کە ھۆی) گەشبوونى چاوه کان ئەم پاداشتە (دەدرېنەوه) بە ھۆی ئەو کرده وانەی کە کردوویانە }، (ھیچ کەسیک): لە ئايەتە كەدا لە (نفس) باسکراوه، واتا ھەمۇ نەفسە کانى ھەمۇ بۇونە و ھەر کان دەگرىتەوه، بۆيە هیچ يەكىن نازانیت چىيان بۇ ئاماذه کراوه لە

خیّر و نیعمهٔ وئاسووده‌ی چیزی زۆر و هه میشه‌ی، چونکه ئەوان له شەودا نویزیان کرد و نزایان کرد، و کرده‌وه کانیان شارده‌وه، بۆیه پاداشت له برهگه‌زى کرده‌وه کانه، بۆیه فەرمۇوی: {جَزَاءً لِمَا كَانُوا إِعْمَلُونَ} (17) ((السجدة) واته: ئەم پاداشتە (دەرىئنەوه) به ھۆی ئەو کرده‌وانە کە کردویانە 17).

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10404>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

